

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1KO/50/2017
Identifikačné číslo spisu:	5017200385
Dátum vydania rozhodnutia:	06.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5017200385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Edity Bakošovej, JUDr. Ivana Machyniaka, JUDr. Zuzany Ďurišovej (sudca spravodajca), JUDr. Jany Hatalovej, PhD., JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Priellovej vo veci žalobkyne R. D., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX, proti žalovanému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, M. M. Hodžu 1784/30, o zaplatenie 38,17 eur s prísl., vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 27Sa/13/2017, o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením veci Okresným súdom Liptovský Mikuláš, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je d ô v o d n ý.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27.02.2017 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 38,17 eur s príslušenstvom. Na odôvodnenie svojho návrhu uviedla, že žalovaný jej rozhodnutím z 15.10.2014 neoprávnene nariadil vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú za obdobie jún 2014 v celkovej sume 38,17 eur, preto žiada, aby ho súd zaviazal túto sumu vrátiť.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 5C/3/2017-47 zo dňa 15.08.2017 postúpil vec Krajskému súdu v Žiline z dôvodu vecnej nepríslušnosti s odkazom na § 10, § 40, § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 3, § 13 ods. 3, § 6 ods. 2 písm. c) a § 199 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP“) s tým, že z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa žiada preskúmať postup a rozhodnutie žalovaného.

3. Krajský súd v Žiline nesúhlasil s postúpením veci a predložil ju podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva; žaloba je jednoznačne špecifikovaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu, keď žalobkyňa má za to, že plnila správny orgán na základe rozhodnutia, ktoré považuje za nezákonné. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa už podala správnu žalobu, výsledok konania však nebol v súlade s jej predstavou, preto sa teraz domáha ochrany svojho práva civilnou žalobou. Krajský súd ďalej poukázal na to, že Okresný súd Liptovský Mikuláš sa síce podrobne vysporiadal s charakterom

právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, avšak vyvodil nesprávny právny názor, že v prípade verejnoprávneho vzťahu vec automaticky spadá pod správne súdnictvo. Generálnu klauzulu civilnej právomoci súdov predstavuje znenie § 3 CSP, podľa ktorého súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Pokiaľ ide o právne veci vyplývajúce z verejnoprávnych vzťahov, právomoc civilného súdu na ich prejednanie je daná len v prípade, ak právomoc súdu vec prejsť a rozhodnúť výslovne ustanovuje CSP alebo iný osobitný zákon, inak hovoríme o absencii civilnej právomoci súdu, ktorá predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vedúcu k jeho zastaveniu a postúpeniu orgánu, do ktorého právomoci vec prejsť a rozhodnúť patrí. Predmetná vec preto mala byť posúdená tak, že nespadá do právomoci súdov a konanie malo byť zastavené, príp. vec postúpená žalovanému, ale nie správne súdu. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2 Cdo/46/2000 z 27.09.2000 v obdobnej veci, v ktorej sa žalobca domáhal civilnou žalobou vrátenia plnenia vyplývajúceho z daňového práva.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 8 SSP, kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 6 ods. 2 SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o

- a) správnych žalobách,
- b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g) žalobách vo volebných veciach,
- h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i) žalobách vo veciach politických práv,
- j) kompetenčných žalobách,
- k) návrhoch v iných veciach.

8. V preskúmvanej veci žalobkyňa podala návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 38,17 eur spolu s úrokmi z omeškania 17%, pričom za žalovaného označila Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. V návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa predmetu konania, označila dôkazy a je z neho zrejmé, že sa domáha, aby súd zaviazal žalovaného na peňažné plnenie. Z označenia žaloby, jej obsahu a z petitu žalobného návrhu nevyplýva, že by sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne, že by sa domáhala ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu. Z obsahu pripojeného spisu navyše vyplýva, že žalobkyňa sa už skôr inou žalobou domáhala preskúmania predmetného rozhodnutia žalovaného, ale toto konanie Krajský súd v Žiline zastavil.

9. Pretože vec môže byť prejednaná správnym súdom iba v prípade, že z hľadiska predmetu konania ide o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo v danom prípade konštatovať nemožno, najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že tu nejde o vec patriacu do správneho súdnictva. Ak sa žalobkyňa žalobným petitom domáha zaplatenia konkrétnej sumy a nie preskúmania zákonnosti rozhodnutia alebo postupu žalovaného, súd z tohto žalobného petitu musí vychádzať. Správny súd o

žalobnom návrhu na plnenie rozhodnúť nemôže.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že tu nejde o správnu žalobu, o ktorej rozhodujú správne súdy podľa druhej časti Správneho súdneho poriadku a teda o vec patriacu do správneho súdnictva. Rozhodol preto, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný s tým, že Okresný súd Liptovský Mikuláš, ktorému bude vec vrátená, sa v prvom rade bude musieť vysporiadať s otázkou, či vec spadá do civilnej právomoci súdu. Súdy nižšej inštancie sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 veta druhá CSP).

11. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.